

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved deres søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om, at Kommissionens forordning (EF) nr. 147/2007 af 15. februar 2007 om justering af visse fiskekvoter fra 2007 til 2012 i henhold til artikel 23, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾ annulleres i henhold til artikel 230 EF.

Sagsøgerne har påberåbt sig fire anbringender til støtte for den anfægtede forordnings ugyldighed.

Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at Kommissionen ikke var beføjet til at vedtage den anfægtede forordning om nedsættelse af kvoterne i 2007-2012 med hjemmel i artikel 23, stk. 4, i Rådets forordning nr. 2371/2002.

Såfremt Retten konkluderer, at Kommissionen var beføjet til at nedsætte kvoterne i flere år frem i tiden på grund af historisk overfiskeri, har sagsøgerne subsidiært gjort gældende, at Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning i det foreliggende tilfælde. Sagsøgerne har således anført, at Kommissionen ikke har godtgjort, at de medlemsstater, der er berørt af den anfægtede forordning, nemlig Irland og Det Forenede Kongerige, har overskredet de tildelte fiskerimuligheder, sådan som det kræves for at kunne nedsætte kvoterne i henhold til forordningens artikel 23, stk. 4. Derudover gør sagsøgerne gældende, at Kommissionens pludselige ændring af dens faste politik med kvotenedsættelse på »baggrund af tidligere år«, der indebærer en afvigelse fra ordlyden af artikel 5 i Rådets forordning nr. 874/96 og den deraf afledte praksis, medfører en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sagsøgerne har endvidere anført, at Kommissionen ikke har begrundet sin beslutning, som krævet i artikel 253 EF. På baggrund heraf gør de gældende, at den anfægtede forordning ikke er tilstrækkeligt begrundet, idet den navnlig medfører en tydelig og radikal ændring af praksis, hvilket har alvorlige og negative følger for sagsøgerne.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om ligebehandling ved ikke at vedtage foranstaltninger svarende til foranstaltningerne i den anfægtede forordning mod andre fiskerflåder i tilfælde, hvor der er konstateret betydeligt overfiskeri af lignende truede fiskebestande.

⁽¹⁾ EUT L 46 af 16.2.2007, s. 10.

Sag anlagt den 18. maj 2007 — Reno Schuhcentrum mod KHIM — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)

(Sag T-173/07)

(2007/C 170/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Reno Schuhcentrum GmbH (Thaleischweiler-Fröschen, Tyskland) (ved lawyer S. Schäffner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Payless ShoeSource Worldwide, Inc. (Topeka, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 28. februar 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1209/2005-1) om afslag på klagen i forbindelse med sag om fortabelse nr. 731C 0000 186 163/1 (EF-varemærke nr. 186 163 — Payless ShoeSource) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: EF-figurmærket »Payless ShoeSource« for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 35 og 42 — ansøgning nr. 186 163

Indehaver af EF-varemærket: Payless ShoeSource Worldwide, Inc.

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Reno Schuhcentrum GmbH

Annullationsafdelingens afgørelse: Delvist afslag på begæringen om fortabelse, idet registreringen opretholdes for varer og tjenesteydelser i klasse 25.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen for så vidt angik de resterende varer og tjenesteydelser i klasse 25.

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en væsentlig formmangel i forhold til artikel 74 i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker og for så vidt angår bevisbyrden. Ifølge sagsøgeren er det i sager om fortabelse varemærkeindehaveren, der bevisbyrden for, at der er sket reel brug. Desuden har sagsøgeren anført, at Harmoniseringskontoret ikke ex officio kan foretage en vurdering af de faktiske omstændigheder, og at Harmoniseringskontorets bedømmelse er begrænset til en vurdering af de af parterne fremlagte kendsgerninger, beviser og argumenter og de af parterne nedlagte påstande. Sagsøgeren har derfor gjort gældende, at appelkammerets meddelelse af 18. oktober 2006, hvorved varemærkeindehaveren blev opfordret til at fremlægge originalerne af visse beedigede erklæringer, bør erklæres for uegnet til at indgå i sagen, navnlig da appelkammeret forud herfor havde anset de oprindelige beviser, der var fremlagt af varemærkeindehaveren, for utilstrækkelige til at godtgøre, at der var sket reel brug.

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at nævnte originaler ikke blev fremlagt inden for den frist, der gælder i henhold til artikel 74, stk. 2, i forordningen om EF-varemærker, hvorfor de ikke bør indgå i sagen.

Desuden har sagsøgeren anført, at appelkammeret anlagde en ukorrekt fortolkning af begrebet reel brug, hvorved det tilsidesatte artikel 15 i forordningen om EF-varemærker.

Sag anlagt den 23. maj 2007 — Mediaset mod Kommissionen

(Sag T-177/07)

(2007/C 170/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mediaset SpA (Milano, Italien) (ved solicitor D. O'Keefe og lawyers K. Adamantopoulos og G. Rossi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning af 24. januar 2007 vedrørende statsstøtte C 52/2005, som Den Italienske Republik havde iværksat med hensyn til støtte til digitale dekodere i Italien, og særligt beslutningens artikel 1-3 annulleres i henhold til EF-traktatens artikel 230 (tidl. artikel 173).

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 6634 endelig udg. ⁽¹⁾ af 24. januar

2007, hvorved Kommissionen erklærede, at den ordning, som Italien havde iværksat til fordel for de digitale jordbaserede selskaber, der udbød betalings-tv, og selskaber, der formidlede betalings-tv via kabel, udgjorde en statsstøtte, der var uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren, som har profiteret af den pågældende statsstøtte, har fremført følgende anbringender.

For det første har sagsøgeren anført, at Kommissionen har foretaget urigtig retsanvendelse ved anvendelsen og fortolkningen af artikel 87, stk. 1, EF, for så vidt som i) Kommissionen fandt, at støtte ydet direkte til forbrugerne hører under anvendelsesområdet for artikel 87, stk. 1, EF, ii) Kommissionen konkluderede, at foranstaltningen gav sagsøgeren en selektiv »økonomisk fordel«, iii) Kommissionen konkluderede, at foranstaltningen var selektiv, fordi den angiveligt er diskriminerende, og iv) Kommissionen fandt, at foranstaltningen fordrejede konkurrencen på fællesmarkedet.

Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn og foretaget åbenbar urigtig retsanvendelse, da den fastslog, at foranstaltningen i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), EF ikke var i overensstemmelse med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at Kommissionen har tilsidesat et væsentligt proceskrav, da den i strid med artikel 253 EF har givet en selvmodsigende og utilstrækkelig begrundelse.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 14 i Rådets forordning nr. 659/1999 ⁽²⁾ ved at kræve tilbagesøgning af støtten, eftersom den overså, at i) sagsøgeren havde en berettiget forventning om, at den påståede støtte var lovlig, og ii) fordi støttens størrelse ikke kan fastsættes, og de indirekte potentielle modtagere heraf ikke kan identificeres.

⁽¹⁾ C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 21. maj 2007 — Euro-Information mod KHIM (CYBERHOME)

(Sag T-178/07)

(2007/C 170/61)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Européenne de traitement de l'Information SAS (Strasbourg, Frankrig) (ved avocats P. Greffe og J. Schouman)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)